

Miljömagasinet – för en socialt och ekologiskt ut hållig värld

Försäkringskassan som bödel

Kostnaderna för arbets-skadade är en ekonomisk börda för samhället som politikerna vill begränsa.

För detta ändamål anlitar Försäkringskassan sina egna läkare, som för en rundlig penning friskförklarar dem som blivit sjuka eller skadats i sitt arbete.

Det framgår av Försäkringskassans statistik att antalet beslut om att godkänna livräntor för arbetsjukdomar och arbetsolycksfall minskade med 50 procent under 2008. Den låga nivån på arbetsskador har sedan hållit i sig.

Det märkliga med den kraftiga minskningen av olycksfall är att den uppstått utan att någon förändring gjorts av arbetsskadebegreppet. Inte heller har någon lagändring gjorts som kan motivera en nedgång av godkända arbetsskador.

Kostnaderna för arbets-skadorna måste enligt politikerna begränsas. Inga krav ställs dock på att arbetsgivarna, som orsakar skadorna också ska stå för kostnaderna. I stället är det den enskilde medborgaren som drabbas ekonomiskt när hen blir sjukskriven på grund av en dålig arbetsmiljö med olyckor och sjukdomar som följd.

Politikerna har satt tummen i ögat på Försäkringskassans chefer som får agera bödel, och de arbetsskadade får inte den ersättning som lagen föreskriver. Och Försäkringskassans handläggare motiverar sina beslut med:

”Vi gör som chefen säger”.

Försäkringskassans syfte är att hålla nere kostnaderna för samhället på bekostnad av den arbetsskadade. Men för detta är Försäkringskassan tvungen att

anlita de försäkringsmedicinska rådgivarna, FMR-läkarna, som får agera målvakter. Genom att friskskriva den arbetsskadade kan Försäkringskassan hänvisa till sakkunskapen.

De så kallade försäkringsmedicinska rådgivarna, FMR-läkare, har genom sitt agerande fallit i onåd bland seriösa läkare, eftersom FMR-läkarna inte lever upp till läkarkårens etiska regler: ”Läkaren ska inte utan undersökning eller annan tillräcklig kunskap om patienten meddela råd eller föreskrifter.”

FMR-läkarna träffar aldrig den arbetsskadade för undersökning och Försäkringskassan överlämnar dessutom en bristfällig information om de bedömningar som behandlande läkare gjort som kan vara till fördel för den arbetsskadade.

Självklart friskskrivs den arbetsskadade av FMR-läkarna och förpassas på detta sätt till de sjukas bakgård, med en försämrad ekonomi och en stukad själ och med ett förakt för politiker och myndigheter. Men detta förfaringssätt är en lönsam verksamhet för samhället som slipper betala en livränta till den som inte längre kan arbeta på grund av sin allvarliga arbetsskada.

Att anlita en FMR-läkare är en lukrativ näring för läkaren/målvakten. Men det är en billig kostnad för Försäkringskassan på cirka 30 000 kronor per ärende (FK:s uppgift), i stället för att betala ut en livränta till den arbetare som skadats för livet på sitt arbete. Som kurios kan berättas att flera FMR-läkare fått 6-7 miljoner i forskningsbidrag från AFA som tack för sitt smutsiga arbete.

Att de därmed är att betrakta som jäviga är ett problem som Försäkringskassan blundar för.

Arbetskadades Nätverk kräver att arbetsgivarna ska stå för kostnaderna för de arbetsskador som de orsakar genom att inte förbättra den dåliga arbetsmiljön. I dag blir det den som skadas i arbetet som får bära den bördan, dels genom skatter för sjukvård, dels genom att de inte får den ersättning för inkomstförlust som de har rätt till.

Om det ställs krav på arbetsgivarna för en bättre arbetsmiljö, där sjukdomar och olycksfall begränsas, skulle Försäkringskassans egna FMR-läkare inte behöva agera målvakter och Försäkringskassan skulle inte behöva agera bödel.

*För de Arbetskadades Nätverk
Leif Kävestad*